

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ת"א 20236-03-21
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

התובעת:

מ.ג.

נגד

הנתבעת:

כלל חברה לביטוח בע"מ

פסק דין

בפני תביעה על פי חוק הפלת"ד. התובעת, ילידת 1963, טוענת שנפגעה בתאונה ביום 15.10.18 כשישבה ברכבה בתוך פקק תנועה ורכב פגע בה מאחור. הצדדים חלוקים הן בשאלת החבות והן בשאלת הנזק.

מונו מומחים מטעם בית המשפט. המומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדי העריך כי לתובעת היו נכויות זמניות משמעותיות בעקבות התאונה וכן 2% נכות צמיתה בשל הפגיעה בעמ"ש צווארי. המומחה מטעם בית המשפט בתחום הראומטולוגי העריך כי לתובעת נותרה נכות צמיתה מהתאונה בשיעור של 5% והמומחה מטעם בית המשפט בתחום הנזק העריך כי לתובעת נכות צמיתה מהתאונה בשיעור של 2.5%. הצדדים הגישו תחשיבי נזק וביום 28.02.23 בית המשפט נתן לצדדים הצעה שלא השתכללה לכדי הסכם פשרה והתיק נקבע להוכחות.

בהחלטתי מיום 10.12.23 נעתרתי לבקשת התובעת להורות לנתבעת להמציא לידיה את דוח החקירה של הנתבעת.

דיוני ההוכחות התקיימו ביום 15.01.24 בו העידה התובעת ונחקרה בחקירה נגדית, ביום 14.02.24 בו נחקר המומחה מטעם בית המשפט בתחום הנזק על חוות דעתו, וביום 18.02.24 בו העידה הגב' מלכה ירדן על נסיבות התאונה לגרסתה ומומחה מטעם בית המשפט בתחום הראומטולוגיה נחקר על חוות דעתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ת"א 20236-03-21

לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב, התביעה ביום 06.05.24, ההגנה ביום 06.06.24, וביום 25.06.24 קיבלתי את בקשת התובעת להגיש סיכומי תשובה.

פסק דיני זה יהיה תמציתי כהנחיית תקנה 129 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי תשס"ח – 2018.

דיון והכרעה

התובעת טוענת שנפגעה מרכב צד ג' שפגע בה מאחור, בעת שעמדה בצומת. הנתבעת אינה מקבלת את גרסת התובעת וטוענת שהתאונה לא התרחשה כלל. התובעת - שעובדת כחתמת בסוכנות ביטוח - הסתפקה בעדותה היחידה ונמנעה מלהביא כל עדות לנסיבות התאונה. לא זימנה את הנהגת לעדות, לא מי מהעובדים או המנהלים במקום עבודתה ולא הגישה קבלות להוכחת תיקון הרכב. האם ניתן בנסיבות שכאלו לקבל את תביעתה?

הכלל המנחה בהליכים אזרחיים הוא "המוציא מחברו עליו הראייה" - כך תובע המבקש סעד, נושא בנטל השכנוע שנתקיימו כל העובדות המהוות את עילת התובענה, קרי, עובדות אשר את התקיימותן מתנה הדין המהותי על מנת לזכות בסעד המבוקש, (ראה ע"א 642/61 טפר נ' מרלה פ"ד 1000, 1005 - 1004 וכן עא 641/66 שפיר נ' קליבנסקי פ"ד כ"א (2) 358, 364) כלל זה חל גם בתיק שבפני.

סעיף 54 (2) **לפקודת הראיות** (נוסח חדש), התשל"א – 1971 קובע את הכלל לפיו קביעת ממצאים עובדתיים על פי עדות יחידה של בעל דין, מותנית בקיומה של תוספת ראייתית מסוג סיוע, התומכת בגרסה עובדתית לגבי יסודות העוולה.

כלל זה איננו מוביל בהכרח למסקנה כי כל אימת שעסקינן בעדות יחידה, דין התביעה להידחות, שכן המחוקק העניק לבית המשפט שיקול דעת לסטות מדרישה זו ולהסתפק בעדות יחידה של בעל דין.

ומן הכלל אל הפרט:

התובעת העידה (עמ' 6 ש' 3 בפרוט' הדיון מיום 15.01.24):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ת"א 20236-03-21

לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

"העדה, התובעת: אוקיי. ב-15/10/2018 נסעתי ברחוב חיל השריון בתל אביב, עמדתי בפקק תנועה ופתאום הרגשתי חבטה מאוד, בום חזק ברכב. לקח לי כמה שניות להתעשת ולהבין שבעצם רכב פגע בי מאחורה. הרגשתי מין כמו זרם בכל הגוף אבל תוך כמה שניות התעשתי. בזמן המכה הראש שלי בעצם היטלטל קדימה ואחורה. הייתה לי סיכה בראש שהיא נשברה גם כן. יצאתי החוצה והחלפתי פרטים עם הנהגת של הרכב השני ונסענו כל אחת לדרכה. האם את קיבלת איזושהי מכה בראש בעקבות התאונה? כן, הייתה לי מכה. קיבלתי מכה מאוד חזקה. הראש היטלטל פשוט קדימה ואחורה והוא נחבט במשענת של המושב ובגלל זה גם נשברה הסיכה."

עו"ד טרגש:
העדה, התובעת:

עדותה של התובעת הייתה אמינה וקוהרנטית ואני מאמין שהתאונה התרחשה כפי שתיארה. היא עברה חקירה נגדית ועמדה בה בצורה טובה.

נהגת רכב צד ג' הגב' ירדן העידה אף היא, וציינה בעדותה שהייתה צריכה **"להכנס למייל להזכר במה מדובר"** וכך אמרה ש**"הייתה שם איזו שהיא נשיקה"** (עמ' 8 ש' 17 בפרוט' הדין מיום 18.02.24) ובהמשך הסבירה שהתכוונה שהרכבים נגעו האחד בשני אבל שלא נראה כל נזק. עדותה לא הייתה עיקבית, ולדידי הרושם שעלה מעדותה שהיא מנסה להימנע מלהודות בפה מלא בתאונה מסיבותיה שלה. לפיכך, איני סבור שיש כאן גרסה מול גרסה, אלא לדידי גרסתה של הגב' ירדן תומכת בגרסת התובעת שהייתה תאונה אם כי היא מסתייגת מעוצמתה.

התובעת הסבירה שלקחה את הרכב לתיקון אצל חבר שהוא בעל מוסך שתיקן את הנזק בחינם ולכן אין לה קבלה על תשלום. לפי התיעוד הרפואי עולה בבירור תלונותיה וכן הטיפולים שקיבלה. אני רואה בעובדה שנגרם נזק גוף חיזוק לגרסת התביעה לעצם התרחשות תאונת דרכים.

מכל המקובץ לעיל נראה כי אין מנוס מלקבוע, כי גם אם לא נדע את היקף הנזק לרכבים תאונת דרכים הייתה כאן, ויש לריצוי בגין נזקי הגוף שנגרמו כתוצאה ממנה.

חישוב הנזק

כאמור לעיל מומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדי קבע כי לתובעת נותרה מהתאונה נכות צמיתה בשיעור של 2% בגין הפגיעה בעמ"ש צווארי. המומחה מטעם בית המשפט בתחום הראומטולוגי העריך כי לתובעת נותרה נכות צמיתה מהתאונה בשיעור של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ת"א 20236-03-21

לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

5% בשל מחלת הפיברומיאלגיה והמומחה מטעם בית המשפט בתחום הנורולוגי העריך כי לתובעת נכות צמיתה מהתאונה בשיעור של 2.5% בגין כאבי הראש מהם היא סובלת.

המומחה מטעם בית המשפט בתחום הראומטולוגי פרופ' שי קיוויי נחקר על חוות דעתו ובחקירתו עלה, כי בהינתן ואין תיעוד שהתובעת קיבלה טיפול כפי שענתה לו בתשובותיה, ייתכן ויש מקום להוריד את אחוזי הנכות. בהחלטתי המפורטת מיום 12.04.24 התרתי לתובעת להגיש תיעוד רפואי נוסף. עיון במסמכים הנ"ל מעלה שהתובעת אכן פנתה למרפאת הכאב ביום 26.10.21 ובסיכום הרפואי ממרפאת הכאב ביום זה קיבלה התובעת מד"ר סילביו בריל המלצה לטיפול תרופתי בליריקה 75 פעמיים ביום. כן הגישה התובעת מכתב סיכום מהמכון לפיזיותרפיה המעיד על הטיפולים שקיבלה. מידת שיתוף הפעולה הרב שלה, ומידת הצלחתו המעטה של הטיפול.

לדידי די בכך בכדי לאיין את טענת הנתבעת בדבר אמינותה של התובעת, וכן את חששו של המומחה בדבר אחוזי הנכות. לפיכך אני קובע כי בתחום הראומטולוגי, נכותה הצמיתה של התובעת מהתאונה הינה בשיעור של 5%.

המומחה מטעם בית המשפט בתחום הנורולוגי נחקר על חוות דעתו. ב"כ התובעת טוען, כי בתשובותיו השאיר המומחה פתח לשיקול דעת בית המשפט להעלות את אחוזי הנכות הצמיתה שקבע בחוות דעתו, וזאת בשל העובדה שאחוזי הנכות נקבעו בשל ספק שנבע מהפער שבין תלונותיה של התובעת כפי שסיפרה לו, לבין התיעוד הרפואי שלאחר התאונה. כעת, משהגישה התובעת את התיעוד הרפואי הרלוונטי שנשמט בשגגה מהתיק, עובדה שיש בה לבטל את הספק, סבור ב"כ התובע כי יש להעלות את אחוזי הנכות.

ב"כ הנתבעת טוענת כי בשל העובדה שהתובעת סבלה מכאבי ראש עד זמן קצר לפי התאונה והיא אינה סובלת היום מכאבי ראש, ואחוזי הנכות ניתנו בשל הספק כפי שענה ד"ר דבי, יש להוריד את אחוזי הנכות בתחום הנורולוגי ל-0%.

משעברתי על החומר הרפואי בתיק וכן שבתי ועיינתי בפרוטוקול הדיון מיום 14.02.24, סבורני כי לא עלה בידי הצדדים לשכנעני לשנות לכאן או לכאן, משיעור הנכות כפי שקבע המומחה בחוות דעתו.

הלכה היא בידינו כי בהיעדר סיבות טובות לכך, לא יחרוג בית המשפט מקביעת המומחים הרפואיים מטעמו (ע"א 1156/92 סגל נ' סגל, ע"א 8288/00 קרנית נ' סיכסך, ע"א 3212/03

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 21-03-20236

לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

יצחק נהרי נ' דולב חברה לביטוח ולא מצאתי סיבה טובה לחרוג ממנה. לפיכך אני קובע שנכותה הרפואית הצמיתה של התובעת תעמוד על 9%.

נכות תפקודית

מונחה על ידי הפסיקה לפיה בדרך כלל הנכות הרפואית משקפת נאמנה את הנכות התפקודית, ומשלא מצאתי טיעונים כבדי משקל בכדי לחרוג מכך לחומרא או לקולא (ראה למשל ע"א 3049/93 **גירגיסיאן נ' רמזי ואח'** פ"ד נב(3) 792), הנני קובע כי נכותה התפקודית של התובעת בעקבות התאונה תהה זהה לנכות הרפואית, קרי 9%.

הפסדי השתכרות

סבורני כי במקרה דנן יש קושי משמעותי לאמוד את הפגיעה בכושר ההתשכרות כתוצאה מהנכות התפקודית, כשהוכח שהתובעת ניצלה ימי מחלה רבים לאחר התאונה, ולפיכך אני סבור כי יש להעריך את הפיצוי בגין ראש נזק זה על דרך האומדן (ראו ע"א 525/74 **אסבסטוס וכימיקלים חברה בע"מ נ' פזוז חברה לשווק בע"מ** (10.07.76) פ"מ ל(3) 281, בעמ' 284 וכן ע"א 801/89 **אהרון כהן נ' יוסף שבאם**, מו (2) [18/03/1992] וכן ד. קציר בספרו "פיצויים בשל נזקי גוף" מהדורה רביעית בעמ' 857-858).

על כן אני פוסק לתובעת פיצוי גלובאלי עבור הפסד השתכרות בעבר ופגיעה בכושר ההשתכרות לעתיד כולל הפסדי פנסיה סך של 90,000 ₪.

עזרת הזולת

התובעת דורשת בגין ראש נזק זה סכום של 49,294 ₪. הנתבעת טוענת שהנתבעת לא הוכיחה שהיא זקוקה לכל עזרה החורגת מעזרת משפחה ולכן אין לשלם בגין ראש נזק זה. אני סבור כי בגין ראש נזק זה יש מקום לפיצוי התובעת בסכום גלובלי של 5,000 ₪.

הוצאות רפואיות ונסיעה

התובעת חישה סך של 47,500 ₪ בגין ראש נזק זה. הנתבעת טוענת שאין לשלם בגין ראש נזק זה.

אני סבור שיש לשלם בגין ראש נזק זה פיצוי גלובלי לתובעת בסך של 5,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ת"א 20236-03-21
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

כאב וסבל

לאור הנתונים בתיק ולפי התקנות, הנתבעת תפצה את התובעת, בגין ראש נזק זה, בסך מעוגל של 15,000 ₪.

פסיקת ריבית מיוחדת

ב"כ התובעת טוען כי יש להשית על הנתבעת ריבית מיוחדת ע"פ סעיף 28א לחוק חוזה ביטוח. לטענתו התובעת פעלה בחוסר תום לב בהכחשת התאונה, תוך כדי שהיא מודה בתאונת נשיקה.

ב"כ הנתבעת טוענת שהתובעת רק מנסה להשחיר את הנתבעת בעיני בית המשפט ורק בשל העובדה שלא הסכימה להצעה. זכותה של הנתבעת לטעון לעניין החבות ולפיכך יש לדחות את הטענה.

בסעיף 28א לחוק חוזה הביטוח תשמ"א – 1981 נאמר בזו הלשון :

"מבטח בביטוחים אישיים, שלא שילם את תגמולי הביטוח שלא היו שנויים במחלוקת בתום לב, במועדים שבהם היה עליו לשלם לפי סעיף 27, יחייבו בית המשפט, ולעניין מבטח כאמור בביטוחים שאינם ביטוחים אישיים – רשאי בית המשפט לחייבו, בתשלום ריבית מיוחדת בשיעור שלא יעלה על פי עשרים מן הריבית הקבועה בהגדרת הפרשי הצמדה וריבית שבחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, ולעניין מבטח בביטוח סיעודי – יחייבו כאמור בשיעור שלא יפחת מפי עשרה מאותה ריבית, אלא אם כן החליט בית המשפט לקבוע שיעור נמוך יותר, מטעמים מיוחדים שיירשמו; הריבית המיוחדת תחושב על תגמולי הביטוח האמורים ועל תוספת הפרשי ההצמדה על תגמולים אלה לפי סעיף 28, מהמועדים בהם היה על המבטח לשלם עד תשלומם בפועל; הריבית המיוחדת תשולם בנוסף לריבית האמורה בסעיף 28. לענין זה, "ביטוחים אישיים" – ביטוח חיים, ביטוח תאונות אישיות, ביטוח מפני מחלות ואשפוז, ביטוח לפי דרישות פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, ביטוח רכב (רכוש), ביטוח דירות ותכולתן, ולמעט ביטוח אחריות."

לדידי אני סבור שיש לדחות את טענת התובעת. אמנם הוכח שהתאונה התרחשה אך הסעיף מדבר על מצב בו יש הודאה על חלק מסכום הנזק שעליו מסכימים הצדדים ואותו יש לשלם, ולא במצב בו לנתבעת יש טענות בעניין החבות. אינני סבור שהנתבעת המציאה טענות מן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
ת"א 20236-03-21
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

היקב ומן הגורן, ומקריאה ראשונית של כתבי הטענות והחומר הרפואי, בהחלט ניתן להעלות חששות בעניין החבות.

התאונה הייתה קלה ובקושי נגרם נזק לרכב, התובעת תיקנה את הרכב בחינם אצל חבר וללא כל תיעוד, כך שהיו לפניה משוכות לעבור בטרם הוכחה החבות.

נכון הוא שבסופו של דבר התקבלה התביעה וגם סכום הנזק עלה משמעותית מגובה ההצעה וזאת לאחר שהוכחה החבות, אך מכאן ועד לקביעה כי הנתבעת פעלה בחוסר תום לב או שלא שילמה איזה סכום מוסכם, המרחק רב. (לעניין מידת חוסר הלב הנדרשת ראה ע"א 2144-13 עזבון המנוח עמית עמוס מנטין ז"ל נ' הרשות הפלסטינאית (06.12.17)).

סוף דבר

התביעה מתקבלת והנתבעת תשלם לתובעת את הסכומים דלעיל בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור 15.2% מהסך הנ"ל.

המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים בדואר רשום.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

מנחם (מריו) קליין, שופט בכיר

